

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIIe VAKANTIEKAMER

A R R E S T

**nr. 247.994 van 2 juli 2020
in de zaak A. 231.116/X-17.741**

In zake: Dominique GILLET-WOLTER HOFMANS
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Nic Reynaert
kantoor houdend te 1140 Brussel
Stroobantsstraat 48B
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de minister
van Mobiliteit
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Ruud De Houwer en Philippe Van Wesemael
kantoor houdend te 2600 Antwerpen
Posthofbrug 6, bus 1
bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkomende partij :

de GEMEENTE KOKSIJDE
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Stefaan Sonck
kantoor houdend te 9030 Mariakerke
Durmstraat 29
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 28 juni 2020, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid van “de toelating tot het inrichten van zwemzones en insteekzones voor brandingsporten en waterscooters d.d. 27.05.2020 [van de met de scheepvaartcontrole belaste

ambtenaar van de federale overheidsdienst Mobiliteit en Vervoer, directoraat-generaal Scheepvaart]”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota en een administratief dossier ingediend.

Met een verzoekschrift van 30 juni 2020 heeft de gemeente Koksijde gevraagd om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 1 juli 2020, om 11.00 uur.

Kamervoorzitter Johan Lust heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Nic Reynaert, die verschijnt voor verzoekster, advocaten Ruud De Houwer en Philippe Van Wesemael, die verschijnen voor de verwerende partij en advocaat Stefaan Sonck, die verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Sofie De Doncker heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Op 23 december 2019 verklaart het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Koksijde zich ermee akkoord om de zwemzone Duinpark te sluiten en te laten opgaan in één grote insteekzone voor watersporters, lopend van de club Sycod tot en met de club Windekind. Overwogen wordt dat het aantal watersporters elk jaar toeneemt en het aantal baders elk jaar afneemt.

Het voorstel tot reorganisatie van het strand wordt op 13 februari 2020 toegelicht in de gemeenteraadscommissie Financiën, Personeel en Administratie. Verzoekster, gemeenteraadslid, is aanwezig. Uiteengezet wordt onder meer dat de wijziging voor Duinpark tot gevolg heeft dat de dichtstbijzijnde zwemzone zich bij hoogwater op 350 m bevindt en bij laagwater op 70 m. Het voorstel, zo wordt verklaard, beoogt “vooral een optimalisatie van de reddingsdienst en het verhogen van de veiligheid van de reddingsdienst en het verhogen van de veiligheid van de baders en watersporters en iedere gebruiker van het strand”.

Op 17 februari 2020 neemt de gemeenteraad de “principiële beslissing om verdere uitvoering te geven aan het voorstel van het college van burgemeester en schepenen tot reorganisatie strand en insteekzones vanaf 2020”. Verzoekster is aanwezig. Een schepen licht toe dat de zwemzone Duinpark verdwijnt “omwille van de niet-veilige toestand”.

Op 18 mei 2020 stemt de gemeenteraad over het voorstel om de afschaffing van de zwemzone Duinpark uit te stellen. Verzoekster is aanwezig. Het is, aldus de indiener van het voorstel, een opportuniteit om de ruimte op het strand uit te breiden. Een schepen antwoordt dat het strand momenteel groot genoeg is om de massa op te vangen. Het voorstel wordt verworpen.

Het college van burgemeester beslist op 25 mei 2020 het protocol tussen watersportclub Windekind, watersportclub Sycod en de gemeente goed te keuren. Overwogen wordt dat de gemeenteraad besliste goedkeuring te verlenen tot verdere uitvoering van het voorstel van het college van burgemeester en schepenen “tot reorganisatie strand en insteekzones i.k.v. de veiligheid en dit vanaf seizoen 2020”, maar dat “na overleg met de federale overheidsdienst mobiliteit en de Afdeling Maritieme Dienstverlening kust de gevraagde wijzigingen enkel uitvoering krijgen indien een protocol wordt opgemaakt waar de afspraken omtrent veiligheidsmaatregelen worden vastgelegd tussen de betrokken partijen”.

In dit protocol wordt in artikel 1 uitgelegd:

“Naar aanleiding van het verzoek van de gemeente Koksijde tot wijzigen van bestaande zwemzones, insteekzones voor brandingsporten en het beoefenen van watersport dienen bijkomende afspraken gemaakt te worden tussen gemeente Koksijde en [...] watersportclubs [vzw Sycod en vzw Windekind] met het oog op de handhaving en het verzekeren van de veiligheid van alle gebruikers binnen de diverse zones. Met het protocol willen partijen mogelijke conflictsituaties vermijden.

Dit protocol is een aanvulling op de bestaande gebruiksovereenkomsten afgesloten tussen gemeente Koksijde waarbij de verwachtingen naar de watersportclub met het oog op het bewaken van de veiligheid en het gebruik van de zones reeds wordt vastgelegd. We verwijzen daarbij naar het artikel 18 van de gebruiksovereenkomsten: ‘Buiten de uren van bewaking door de redders aan zee, aangesteld door de gemeente Koksijde, is de gebruiker verantwoordelijk voor de organisatie van de reddingsdienst en de EHBO in het kader van zijn exploitatie.’”

Bij besluit van 27 mei 2020 verleent de met de scheepvaartcontrole belaste ambtenaar van de federale overheidsdienst Mobiliteit en Vervoer, directoraat-generaal Scheepvaart, aan de gemeente Koksijde onder voorwaarden de toelating om de brandingsporten toe te laten in de insteekzones aangeduid op de goedgekeurde plannen van de gemeente. Dit is de bestreden beslissing.

IV. Tussenkoms

4. Terecht vraagt de gemeente Koksijde in het debat te mogen tussenkomen. Zij is de begunstigde van de bestreden toelating.

V. Ontvankelijkheid

5. De verwerende en de tussenkomende partij betwisten de ontvankelijkheid van de vordering.

Een onderzoek van en een uitspraak over de excepties zouden zich alleen opdringen mocht aan de grondvoorwaarden voor een schorsing voldaan zijn, wat, zoals hierna zal blijken, niet het geval is.

VI. Schorsingsvoorwaarden

6. Krachtens artikel 17, §§ 1 en 4, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is die onverenigbaar is met de behandelingstermijn van de gewone vordering tot schorsing en dat minstens één ernstig middel wordt aangevoerd dat de nietigverklaring van de akte of het reglement *prima facie* kan verantwoorden.

VII. Voorwaarde van de uiterst dringende noodzakelijkheid

Uiteenzetting van verzoekster

7. Verzoekster voert ter staving van de uiterst dringende noodzakelijkheid aan:

- dat zij pas op 24 juni 2020 in kennis en in het bezit is gesteld van het volledige administratief dossier;
- dat de bestreden beslissing in veiligheidsmaatregelen voorziet waarover geen voorafgaande bespreking en stemming is gehouden door de vertegenwoordigers van de fracties in de gemeenteraad in het kader van een “overkoepelend overlegorgaan” en door de gemeenteraadsleden; dat het protocol inzake de organisatie van de insteekzone Duinpark nochtans absoluut op voorhand en in een openbaar debat moest zijn behandeld;
- dat een zwemzone van 300 m afgeschaft wordt en de betrokken strandcabines verplaatst worden; dat dit voor “een onnodige verhoging van concentratie van strandgebruikers in tijden van Covid19” zorgt; dat “zonder enige motivatie” wordt gekozen voor het concentreren van strandgebruikers op een kleiner stuk strand voor de periode van 1 juli 2020 tot en met 31 augustus”, terwijl “lokale overheden een plicht hebben om zoveel mogelijk verspreiding van strandgebruikers mogelijk te maken”, opdat de *social distancing*-regels geëerbiedigd kunnen worden.

Beoordeling

8. Een verzoekende partij die vordert dat de beslissing die zij bestrijdt, bij uiterst dringende noodzakelijkheid in haar tenuitvoerlegging wordt geschorst, moet van die bijzondere hoogdringendheid overtuigen aan de hand van voldoende concrete, precies omschreven en verifieerbare gegevens, die overeenkomstig artikel 16, § 1, eerste lid, 7°, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 ‘tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State’ worden aangevoerd in de vordering.

9. Voor zoveel verzoekster inderdaad pas op 24 juni 2020 behoorlijk kennis kreeg van de bestreden beslissing, wijst dit alleen uit dat zij niet getalmd heeft met het instellen van de voorliggende vordering. Het verantwoordt niet dat de situatie waarin zij verkeert zich effectief laat kwalificeren als een geval van intrinsieke uiterste urgentie.

10. Dat het protocol onwettig is doordat er niet voorafgaandelijk door de vertegenwoordigers van elke fractie van de gemeenteraad in het kader van een “overkoepelend overlegorgaan” en door de gemeenteraadsleden over gedebatteerd en gestemd is, betreft de schorsingsvoorwaarde van een ernstig middel.

De voorwaarde van een uiterst dringende noodzakelijkheid, is van die van een ernstig middel echter te onderscheiden en laat zich er niet zonder meer toe herleiden. Verzoekster blijft ertoe gehouden om, naast het aanvoeren van een ernstig middel, ook het bestaan van een uiterste hoogdringendheid inzichtelijk en aannemelijk te maken.

11. Blijft het argument dat de verwerende partij zonder motivering overgaat tot een onnodige verhoging van concentratie van strandgebruikers ofschoon strandgebruikers vanwege COVID-19 juist zoveel mogelijk gespreid moeten worden.

Blijkens het feitenrelaas zijn voor de sluiting van de zwemzone Duinpark wel redenen voorhanden en wordt met de sluiting beoogd de veiligheid van de baders en watersporters te verhogen.

De suggestie van verzoekster dat de verhoging van het aantal strandgebruikers elders, die uit de sluiting zou volgen, zal meebrengen dat de regels van *social distancing* er niet gevolgd zullen kunnen worden, wordt met geen enkel concreet gegeven toegelicht, laat staan gestaafd. Verzoekster doet niet aannemen dat het om meer dan een gratuite, theoretische bedenking gaat. Dat is des te meer het geval omdat de zwemzone Duinpark “het minst aantal baders tov andere zones” zou hebben en omdat ter compensatie van het verdwijnen ervan tegelijk de zwemzone Oostduinkerke-Centrum met 70 meter in de richting

Nieuwpoort wordt uitgebreid (stuk 14 van verzoekster; stuk 7 van het administratief dossier).

Het is dan ook terecht dat de verwerende partij meent “dat verzoekster niet verder komt dan het poneren van enkele stellingen zonder deze ook objectief te onderbouwen”. Terecht ook overweegt zij dat de gemeente Koksijde ervoor dient te zorgen dat de COVID-19-veiligheidsmaatregelen, met inbegrip van de regels van *social distancing*, kunnen worden nageleefd en dat verzoekster “absoluut niet aan[toont] dat de gemeente hier niet aan kan voldoen na de herinrichting van de kustzone”.

12. Uit wat voorafgaat, volgt dat geen uiterst dringende noodzakelijkheid aannemelijk is gemaakt.

Alvast één van de cumulatieve grondvoorwaarden voor een schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid is niet vervuld. Dit volstaat om de vordering tot schorsing, evenals de vordering tot het opleggen van een dwangsom ter naleving van de schorsing, te verwerpen.

BESLISSING

1. De Raad van State laat de gemeente Koksijde toe in de procedure tussen te komen.

2. De Raad van State verwerpt de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van twee juli tweeduizend twintig, door de Raad van State, XIIe vakantiekamer, samengesteld uit:

Johan Lust,

kamervoorzitter,

bijgestaan door

Frank Bontinck,

griffier.

De griffier

De voorzitter

Frank Bontinck

Johan Lust